На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб Колас

№ 56 (1121)
Аўторак, 27 сакавіка 2001 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г. на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень
Кошт: у кіёсках і крамах — 80 руб., у індывідуальных гандляроў — свабодны.

Народная Воля

Надвор'е

Сёння ўдзень захавацца пераменная воблачнасць, пераважна без ападкаў. Вецер паўночны, 4—9 м/с. Тэмпература паветра ў Віцебску — каля -3, Магілёве — -1...-3, Мінску — 0...-2, Гродне — каля 0, Гомелі — 0...+2, Брэсце — каля +2.

У наступныя двое сутак пераменная воблачнасць, пераважна без ападкаў. Толькі ноччу 28-га па паўночным усходзе невялікі снег. Вецер заходні з пераходам на паўднёва-ўсходні, 4—9 м/с. 29-га — на захадзе парывы да 15—18 м/с. Тэмпература паветра ўначы — -10...-15, месцамі да -20; удзень — -2...+3.

25 сакавіка ў Мінску святкавалі Дзень Волі

Святкавалі не на "сабачай пляцоўцы", а ў цэнтры горада

Сапраўды, удзельнікі акцыі парушылі забарону ўлады на збор у цэнтры Мінска. Але толькі таму, што сама ўлада парушыла іх правы. Народ Беларусі мае права адзначаць гістарычныя даты не на пляцоўцы для выгулу сабак. І мае права ў святочны дзень збірацца ў славутых месцах горада.

Па-другое, тая ж улада падштурхнула да супрацьстаяння з народам і міліцыю. Дарэчы, міліцыі трэба зрабіць камплімент: іх паводзіны былі даволі стрыманымі. Ахоўнікі парадку пад асабістым кіраўніцтвам міністра ўнутраных спраў Уладзіміра Навумава імкнуліся не ісці на канфрантацыю і да апошняга пазбягалі непатрэбных сутычак з народам. Аднак... Пасля псіхалагічнай акцыі ўстрашэння, калі людзі ў форме на праспекце Машэрава абступілі ўдзельнікаў акцыі амаль з усіх бакоў, бойкі мінаваць не ўдалося. У рэшце рэшт было затрымана, па некаторых звестках, трынаццаць чалавек. Міліцыянты ў асноўным хапалі арганізатараў. Але, як заўсёды, пад гарачую руку трапляліся і выпадковыя людзі. Напрыклад, унучка дэпутата Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь 13-га склікання Валерыя Шчукіна Жэня Пігуль. Жэня заўсёды ходзіць на падобныя акцыі разам са сваім дзедам. Але на гэты раз маці катэгарычна забараніла ёй з'яўляцца на шэсці і мітынгу. 15-гадовая дзяўчынка ўсё ж збегла з дому і на працягу ўсёй акцыі ішла ў першых радах калоны з плакатам ў руцэ...

На святкаванні Дня Волі таксама былі заўважаны некаторыя высокапастаўленыя дзяржаўныя асобы. Прычым адны з'явіліся на акцыю па асабістым жаданні, а другія разам з генералам Навумавым за забяспячэнне парадку падчас дадзенага мерапрыемства адказвалі галавой.

Прэм'ер-міністр Беларусі Уладзімір Ярмошын, якога ўдзельнікі акцыі сустрэлі каля аднаго з прадуктовых магазінаў, з народам гаварыць не стаў. Целаахоўнікі літаральна ўпіхнулі Уладзіміра Васільевіча ў машыну. Ён толькі паспеў паведаміць журналістам, што на акцыю зусім не збіраўся, проста жонка папрасіла купіць кефіру...

Кіраўнік Адміністрацыі прэзідэнта Міхаіл Мясніковіч праходжваўся каля стэлы "Горад-герой Мінск" у даволі элегантным выглядзе без кефіру і без целаахоўнікаў. Перакінуўшыся некалькімі фразамі з генералам Навумавым, Міхаіл Уладзіміравіч на чорным "Мерседэсе" стартануў у бок Драздоў.

Намеснік міністра ўнутраных спраў Леанід Глухоўскі, размаўляючы з народам, падчас пераходзіў на крык. А калі ў яго пыталіся "А ты хто такі і чаго тут крычыш?", Глухоўскі адказваў: "Мы — ваша кіраўніцтва". Удзельнікі акцыі, пачуўшы адказ, з цікавасцю паглядалі на "кіраўніцтва", якое, відаць, бачылі ўпершыню і недаверліва перапытваліся: "Да?"

Міністр унутраных спраў Уладзімір Навумаў у адказ на віншаванне Іосіфа Сярэдзіча "З Днём Волі, генерал Навумаў!" моцна пацiснуў галоўнаму рэдактару "Народнай волі" руку і гучна адказаў: "Узаемна!". Не "Взаимно!", а "Узаемна!". Відаць, Уладзімір Уладзіміравіч падчас акцыі таксама адчуў сябе Беларусам і ў душы быў бы шчаслівы адсвяткаваць Дзень Волі разам з усімі. І хочацца верыць, што ўжо ў наступным годзе міліцыя, як і ўвесь беларускі народ, будзе афіцыйна адзначаць галоўнае свята краіны — Дзень Волі.

Рушыўшы з Юбілейнай плошчы, літаральна да апошняга моманту арганізатары акцыі не ведалі, куды ісці, куды весці народ — на Бангалор ці усё ж такі ў цэнтр горада? Увогуле дзеянні арганізатараў заслугоўваць справядлівай крытыкі. Па-першае, яны даўным-даўно ведалі, што ўлады да апошняга моманту будуць цягнуць з канчатковым удакладненнем месца збору людзей і маршрутам руху. Значыць, трэба было загадзя падумаць, якім чынам у апошнія суткі будзе даведзена да грамадскасці неабходная інфармацыя — за адну ноч можна, напрыклад, раскідаць па горадзе сотні тысяч улётак. Па-другое, шэсце трэба было ладзіць такім чынам, каб яно не было падобнае на пахавальную працэсію. А ўдзельнікі, прабачце, на паланёных людзей. На жаль, не было ні прыгожа афармленых калон, ні музыкі, ні песень. Калі ўзяліся арганізоўваць свята, дык усё трэба рабіць з душой, бездакорна. Па-трэцяе, арганізатары акцыі, парушыўшы дамоўленасць з міліцыяй, ледзь самі не справакавалі кровапраліццё на праспекце Машэрава. А калі б у людзей у пагонах здалі нервы?..

Радуе, што на змену тым, хто, магчыма, ужо вычарпаў сябе ў барацьбе з рэжымам, прыходзяць такія, як унучка Валерыя Шчукіна. Значыць, будзе Беларусь!..

Марына КОКТЫШ.

Фота IREX/ProMedia.

Ад Брэста — да Віцебска

"Лукашэнка — будзь гатовы!"

У Віцебску галоўнымі лозунгамі мітынгу былі: "25 сакавіка — Дзень Волі", "Беларусь — чэмпіён Еўропы па галечы", "Мілошавіч — гатовы, Лукашэнка — будзь гатовы!". Прамоўцы заклікалі галасаваць супраць Лукашэнкі на прэзідэнцкіх выбарах.

Затрыманы два актывісты апазіцыі

25 сакавіка ў Гомелі міліцыя затрымала двух удзельнікаў пікета, прысвечанага Дню Волі, — старшыню гомельскай гарадской арганізацыі Кансерватыўна-Хрысціянскай партыі — БНФ Уладзіміра Старчанку і актывістку гэтай арганізацыі Алесю Кацапаву.

Без інцыдэнтаў

У Наваполацку раніцай адбыліся пікет і мітынг. Абодва мерапрыемствы былі санкцыянаваны гарадскімі ўладамі, а таму прайшлі без інцыдэнтаў. У Шаркоўшчыне члены "Маладога фронту" адзначылі Дзень Волі імпрэзай, на якой гучала музыка і дэманстраваліся фільмы.

У цэнтры Вялікай Бераставіцы ў ноч на 25 сакавіка былі вывешаны бел-чырвона-белыя сцягі, а на будынках з'явіліся надпісы "Жыве Беларусь!" і "Наш дом — Беларусь".

У Жлобіне Дзень Волі быў адзначаны святочным пікетам, у якім удзельнічалі каля 300 чалавек. Падчас акцыі члены Партыі БНФ запісвалі жадаючых у валанцёрскія групы для працы падчас выбараў прэзідэнта і раздавалі прахожым святочныя ўлёткі.

Адзіным горадам Магілёўскай вобласці, дзе прайшлі святочныя мерапрыемствы, стаў Бабруйск. На плошчы Перамогі ў цэнтры горада сабраліся каля 150 чалавек.

У некаторых гарадах — напрыклад, у Лідзе (Гродзенская вобласць), Мазыры (Гомельская) і Крычаве (Магілёўская) — мерапрыемствы, прымеркаваныя да 83-й гадавіны БНР, прайшлі напярэдадні.

БелаПАН.

Факт

За што схапілі Жэню Пігуль?

Сярод затрыманых удзельнікаў мітынгу ля стэлы "Горад-герой Мінск" была і 15-гадовая Жэня Пігуль. Двое дужых амапаўцаў схапілі яе за рукі і з размаху кінулі на прыступкі аўтобуса. Здаравенны дзяцюк у міліцэйскай форме, прыставіўшы да рота дзяўчынкі чорную дубінку, грозна вымавіў: "Паспрабуй толькі пікні..."

А далей Жэня ўбачыла самае сапраўднае пабоішча. На падлогу аўтобуса тварам уніз кінулі мужчыну і пачалі малаціць дубінкай па спіне.

Дзяўчынка-падлетак прымушана была не толькі назіраць, як міліцыянеры-"абаронцы" збіваюць затрыманых грамадзян, але і прыкладна на працягу гадзіны выслухваць брудную лаянку, што неслася з вуснаў гэтых самых ахоўнікаў парадку. Дзядзечкі-міліцянеры ў нас без комплексаў: непаўналетняга дзіцяці яны ні кропелькі не саромеюцца.

Праз дзве з паловай гадзіны Жэню перадалі прыбыўшай у райаддзел маці. Але вось за што яе схапілі, дзяўчынцы так і не патлумачылі. Быццам бы за парушэнне нейкага парадку. Толькі ў чым было гэта парушэнне, участковы інспектар Цэнтральнага РАУС, які складаў пратакол, юнай "парушальніцы" так і не змог растлумачыць.

І на самай справе растлумачыць немагчыма. Таму што 25 сакавіка 2001 года ў святочнай калоне па вуліцах Мінска прайшло дзесьці каля пяці тысяч дарослых дзядзяў і цёцяў, а пратакол за несанкцыянаванае шэсце склалі на... 15-гадовую дзяўчынку.

Даніла ХАЛЕЦКІ.

Заўтрашні дзень пачынаецца сёння

Адбылося ўрачыстае падпісанне Акта Незалежнасці Беларусі

Аляксандр СТАРЫКЕВІЧ

Цырымонія падпісання Акта Незалежнасці Беларусі атрымалася хоць і ўрачыстай, але досыць сціплай. Па шчырасці, падстаў рабіць з яе пампезнае святкаванне не было: краіна паранейшаму знаходзіцца ў кроку ад бездані.

Нагадаю, што Усебеларускі З'езд адбыўся 29 ліпеня 2000 года. На яго разгляд выносіўся толькі адзін дакумент — Акт Незалежнасці Беларусі. З'езд абвясціў дзяржаўны суверэнітэт неад'емнай каштоўнасцю беларускага народа. За гэта рашэнне прагаласавалі 1376 дэлегатаў, якіх прыслалі выбаршчыкі амаль з усіх раёнаў Беларусі, а таксама 227 грамадскіх арганізацый, палітычных партый і прафесійных саюзаў. Свае вітанні Усебеларускаму З'езду перадалі наш знакаміты пісьменнік Васіль Быкаў, прэзідэнт Чэхіі Вацлаў Гавел ды іншыя вядомыя і аўтарытэтныя асобы.

Пасля правядзення З'езда былі цалкам зразумелыя спробы паскорыць цырымонію падпісання Акта. Аднак сустаршыні Усебеларускага З'езда Рыгор Барадулін, Генадзь Бураўкін, Радзім Гарэцкі і Анатоль Грыцкевіч не спяшаліся.

У выніку атрымалася сімвалічная эстафета: З'езд адбыўся напрыканцы XX стагоддзя, а падпісанне Акта Незалежнасці Беларусі — на пачатку XXI. Будзем спадзявацца, што гэта добры знак. Падчас цырымоніі кожны з сустаршыняў Усебеларускага З'езда пасля кароценькай прамовы паставіў свой подпіс пад выкананым па ўсіх правілах афармлення дзяржаўных дакументаў на найвышэйшым паліграфічным узроўні (дзякуй спадару Генадзю Грушавому) тэкстам Акта. Цяпер ён будзе перададзены дзяржаўным установам і дыпламатычным місіям, акрэдытаваным у Беларусі.

Дарэчы, Акт ужо перакладзены на 9 моў, і, што вельмі прыемна, гэтаму актыўна спрыялі некаторыя амбасады. Наогул стаўленне замежных дыпламатаў да гэтай падзеі ўразіла сваёй цеплынёй і павагай. Неглядзячы на тое, што запрашэнні на цырымонію былі перададзены ў апошні момант (арганізатарам адмовілі ў арэндзе шэрагу памяшканняў і толькі напярэдадні была атрыманая згода ад Міжнароднага адукацыйнага цэнтра), на ёй прысутнічалі амбасадары Германіі і Злучаных Штатаў Амерыкі, прадстаўнікі іншых дыпламатычных місій, у тым ліку АБСЕ.

Варта звярнуць увагу і яшчэ на адну акалічнасць, больш трывожную. Некаторыя кіраўнікі апазіцыйных структур падчас падрыхтоўкі Усебеларускага З'езда не дапамагалі яго правядзенню, а стваралі перашкоды. Даходзіла нават да асабістых выпадаў на адрас сустаршыняў. Калі б усё гэта было агучана, той-сёй з палітыкаў меў бы вельмі дрэнны выгляд. Аднак арганізатары свядома адмовіліся ад канфрантацыі, спадзеючыся на паразуменне хаця б па выніках З'езда. На жаль, гэтыя чаканні не спраўдзіліся.

Праблема ў тым, што інфармацыя пра Акт Незалежнасці Беларусі мусіць даводзіцца як мага шырэй. Магчымасці сустаршыняў і дзеючых палітыкаў тут непараўнальныя. Апошнія маюць і структуры па Беларусі, і замежныя кантакты. Але асабістыя амбіцыі засцяць вочы да такой ступені, што яны не разумеюць простых рэчаў.

Акт Незалежнасці Беларусі з'яўляецца адным з рубяжоў абароны суверэнітэту. Сустаршыні Усебеларускага З'езда прадбачылі працэсы, што разгортваюцца сёння, у тым ліку драпежніцкую прыватызацыю беларускіх прадпрыемстваў. Таму ў Акце запісана, што любыя рашэнні і дзеянні (гэта значыць не толькі палітычныя, але і эканамічныя), што скасоўваюць ці абмяжоўваюць дзяржаўны суверэнітэт, не маюць законнай сілы.

Акт Незалежнасці Беларусі не з'яўляецца чыёйсьці персанальнай маёмасцю, гэта — агульны набытак. Дык давайце ашчадна ставіцца да таго, што ў нас ёсць. Каб ён запрацаваў па-сапраўднаму, трэба яшчэ багата папрацаваць. У адваротным выпадку можна і згубіць падставу для вяртання Беларусі таго, што ў яе ўжо скралі і яшчэ скрадуць.

Акт Незалежнасці Беларусі — дакумент, які скіраваны ў заўтрашні дзень. Дзеля яго надыходу мы мусім ствараць умовы сёння. Гэта і ёсць шлях да годнага жыцця ў сваёй дзяржаве.

Яны падпісалі Акт Незалежнасці Беларусі: Радзім Гарэцкі, Анатоль Грыцкевіч, Рыгор Барадулін, Генадзь Бураўкін.

Фота Уладзіміра ШЛАПАКА.

Открытое письмо

Прекратите клеветать на моего мужа!

После показа по БТ фильма Азаренка, который повторили три раза, и передачи "Рэзананс" Зимовского в нашу семью пришло очень много писем, были сотни звонков. Писали и звонили знакомые и незнакомые, чтобы поддержать моего мужа. А самое главное, все говорят: держитесь, мы с вами, мы понимаем, зачем это делается. Я очень благодарна этим людям.

Я вспомнила фильм "Добровольцы", в нем Элина Быстрицкая играет любящую жену, защищающую своего мужа, из которого, как сейчас из Козловича, сделали врага народа. И мне хочется сказать: "Ребята, разве вы не знаете Козловского? Вы, господин Заметалин, когда-то работали вместе с ним, в 1994 году поддерживали его, собирали пресс-конференции у нас дома, ругали Лукашенко, тайно встречались с моим мужем, когда уже служили новому режиму. Вспомните, что вы говорили о Лукашенко: "Пал Палыч, это страшный человек у власти, он пройдет по людям, как по хворосту в лесу, переломает всем хребты, несмотря ни на что". А теперь из моего мужа делаете врага народа?

Мой муж — из маленькой белорусской деревни. Отец его погиб на фронте, защищая Родину. Мать прошла через все круги ада фашистской неволи. Вернувшись из Германии, одна воспитала пятерых детей. Козловский потом и кровью заработал все свои звездочки. Ему никто не помогал, не было "мохнатой руки". Два раза ему присваивали звания досрочно. Он пришел на должность командира полка, будучи майором, а заместители его были подполковники. Но он так объединял людей, что им всегда было легко с ним работать.

Азаренки и зимовские утверждают, что Козловский развалил армию. Наглое вранье. Получается, что мой муж, который закончил высшее военное училище, две Академии, дослужился до звания генерал-полковника, министра обороны, развалил армию, а вчерашний директор совхоза поднял армию с колен? Абсурд! Мне кажется, даже неграмотный человек в этом разберется. Моего мужа никто не выгонял из армии, он ушел в отставку вместе с правительством Вячеслава Кебича. А с пенсионером Козловским начались разборки, потому что надо опозорить честного благородного человека, чтобы следующий знал, что на президента нельзя подавать в суд.

Говорят, что Козловский якобы не любит русских. Какой бред! Я сама — русская, тоже выросла в большой семье. У нас было девять детей. Отец умер, когда мне было пять лет. Но мы выросли не обозленными на жизнь, не обозленными на людей. Семья у нас интернациональная. Есть белорусы и узбеки, татары и молдаване, таджики и украинцы. И все мы живем дружной. У нас много друзей в Москве и по всему белому свету.

Люди должны жить дружно, тогда и работа будет ладиться. Нужно стремиться к тому, чтобы вчерашние враги становились друзьями, и все жили мирно. Жаль, конечно, но этого, видимо, не понимает А.Лукашенко. Я смотрю, как он выступает, и думаю: к чему такая злость? Мало он видел, наверное, хорошего в жизни. Как живут и будут жить люди в стране, если каждый день с экрана телевизора на нас смотрят пустые глаза ведущих, следящие за быстро бегущей строкой, и сеют не добро, а зло и ненависть в души людей!

Мне жалко смотреть на высоких чиновников, которые сидят на селекторных совещаниях, стыдливо опустив головы, а Лукашенко унижает и издевается над ними. Жены, матери и друзья переживают за них. Поднимите же головы, если вы — мужчины, задумайтесь: сколько можно терпеть эти унижения? Хватит унижаться и бояться, выглядывать из-за угла, чтобы тебя не увидели с тем, кто не угоден власти. Давайте будем гражданами, ведь государство — это не лукашенки, заметалины, азаренки и зимовские. Граждане — это мы с вами!

Наталья КОЗЛОВСКАЯ.

Пр. Венядзікта, Міхаіла, Расціслава.
К. Лідзіі, Яна.

МІЖНАРОДНЫ ДЗЕНЬ ТЭАТРА

220 гадоў з дня нараджэння А.Х. Вастокава (1781–1864), рускага мовазнаўца і паэта.

150 гадоў з дня нараджэння А.П. Сапунова (1851—1924), беларускага гісторыка і краязнаўца.

САКАВІК
27
АЎТОРАК

Усход 6.54
Захад 19.36
Даўж. дня 12.42

Маладзік 25 сакавіка
Усход 8.46
Захад 22.38

Навіны

"Правы чалавека – пытанне універсальнае"

У лістападзе мінулага года на ініцыятыве ГА "Цэнтр па правах чалавека", які ўзначальвае адвакат Вера Страмкоўская, быў створаны Міжнародны клуб адвакатаў, у рамках якога штомесячна адвакаты з розных краін абменьваюцца вопытам і абмяркоўваюць актуальныя праблемы. І восем днямі адбылося чарговае пасяджэнне клуба, у якім прыняў удзел Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол ЗША ў Беларусі Майкл Козак.

Спадар Козак сказаў, што яму вельмі цікава даведацца аб праблемах беларускіх адвакатаў, таму што ён працаваў 17 год у юрыдычным аддзеле Дзярждэпартамента. З самага пачатку сваёй кар'еры ён памятае, як прадстаўнікі шматлікіх краін меркавалі, быццам бы правы чалавека — гэта ўнутранае пытанне, і іншыя краіны не маюць права ўмешвацца ў адносіны дзяржавы і яе грамадзян. Аднак у канцы 70—80-х гадоў гэты стэрэатып пачаў ламацца. Многія кіраўнікі дзяржаў пачалі разумець, што правы чалавека — пытанне універсальнае. І зараз гэты працэс усё больш развіваецца.

— Аднак, да няшчасця, — зазначыў Пасол, — я не магу сказаць, што за апошні год мы заўважылі ў Беларусі якія-небудзь паляпшэнні ў сітуацыі з правамі чалавека.

На словах Майкла Козака, у хуткім часе з'явіцца рэакцыя міжнароднай супольнасці на апошні Дакрэт прэзідэнта "Аб некаторых мерах па ўдасканаленні парадку атрымання і выкарыстання замежнай бязвыплатнай дапамогі". На думку спадара Козака, "дэкрэт супярэчыць усім абяцанням, якія раней рабіў беларускі ўрад".

Таццяна КУЧЫНСКАЯ.

У Беларусі – польская палітычная партыя?

У інтэрв'ю газеце польскай меншасці ў Беларусі "Глос з-над Немна" (Гродна), старшыня грамадскага аб'яднання "Саюз палякаў на Беларусі" Тадэвуш Кручкоўскі выказаў меркаванне аб магчымасці ўзнікнення на палітычным поле Беларусі польскай палітычнай партыі.

"Я ўпэўнены, што такая партыя хутчэй ці пазней узнікне і на палітычным поле прафесійна выканае частку працы ў справе адраджэння польскасці", — заявіў Тадэвуш Кручкоўскі ў інтэрв'ю газеце. Па словах старшыні Саюза палякаў, гэта магла б быць палітычная партыя, якая мела б на мэце палітычную барацьбу за інтарэсы палякаў.

Адначасова Тадэвуш Кручкоўскі выказаў сваё стаўленне да стварэння польскай аўтаноміі ў межах Беларусі. Ён адзначыў, што ні пра якую польскую аўтаномію на тэрыторыі Беларусі не можа і быць размовы.

Павел МАЖЭЙКА.

Арыштаваны малодшы сын Тамары Вінікавай – Сяргей

Прад'яўлена абвінавачанне ў збыце наркатычных рэчываў малодшаму сыну экс-старшыні Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь Тамары Вінікавай — 26-гадоваму Сяргею Вінікаву (артыкул 328 часткі 3 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь — незаконны абарот наркатычных рэчываў, учынены групай асоб). Гэты артыкул мае на мэце пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі на тэрмін ад 5 да 10 гадоў, магчыма канфіскацыя маёмасці.

Дадзена санкцыя на арышт Сяргея Вінікава. З ім арыштаваны яшчэ адзін грамадзянін Беларусі.

Сяргей Вінікаў быў затрыманы 21 сакавіка работнікамі Упраўлення камітэта па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю па горадзе Мінску. У кватэры, дзе ён жыве разам з жонкай і пяцігадовым сынам, быў праведзены вобыск. Святлана Вінікава ў размове з карэспандэнтам БелаПАН не выключыла, што ў справе аб арышце яе мужа могуць быць палітычныя падаплёкі. Магчыма, паводле яе слоў, улады хочуць такім чынам уздзейнічаць на Тамару Вінікаву, якая зараз жыве за межамі Беларусі, паколькі напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў яна можа стварыць правячаму рэжыму пэўныя праблемы.

Нагадаем, што Тамара Вінікава была арыштавана ў студзені 1997 года па абвінавачанні ў крадзяжы ў асабліва буйных памерах і іншых службовых злачынствах. Праседзеўшы амаль 10 месяцаў, яна была выпушчана са следчага ізалятара пад падпіску аб нявыездзе. Напачатку красавіка 1999 года яна збегла ад следства за мяжу і зараз жыве ў Вялікабрытаніі.

Генадзь БАРБАРЫЧ.

Вуліца Міхаіла Машанскага

З просьбай назваць адну з вуліц Брэста імем Міхаіла Машанскага да брэсцкіх улад звярнуліся ўдзельнікі пашыранай канферэнцыі абласнога Саюза прадпрымальнікаў.

Міхаіл Машанскі адным з першых на Брэстчыне распачаў уласную справу, якая з гадамі стала вядомая за межамі Беларусі. СП "Санта Імпэкс Брэст" сёння з'яўляецца найбуйнейшым прадпрыемствам абласнога цэнтра. Гэта — 11 фірменных крам, 4 цэхі па перапрацоўцы рыбы, лепшы ў краіне рыбны бар і грыль-бар. Дзякуючы Міхаілу Машанскаму працаўладкаваныя 1750 брэстчан, а ў СЭЗ "Брэст" арганізавана і ўжо працуе СП "Санта Брэмор", уводзіцца ў строй сучасны шматпрофільны рыбаперапрацоўчы комплекс магутнасцю да 40 тон у суткі, запушчаны цэх марожанага. Такім чынам з арганізацыяй СП "Санта Брэмор" у эканоміку Беларусі інвеставана звыш 2,5 мільёна долараў ЗША. Міхаіл Машанскі неаднаразова станавіўся лаўрэатам абласных і рэспубліканскіх конкурсаў, у тым ліку ў намінацыі "мецэнат".

У маі споўніцца год, як Міхаіл Машанскі заўчасна пайшоў з жыцця. Брэсцкія прадпрымальнікі неаднаразова звярталіся да ўлад з просьбай назваць адну з вуліц горада іменем Машанскага. Аднак дагэтуль кіраўніцтва гарвыканкама пакідае гэтыя просьбы без увагі. У выпадку, калі ў горадзе з'явіцца такая вуліца, прадпрымальнікі абяцаюць аказваць дапамогу ў яе добраўпарадкаванні.

Валянціна КАЗЛОВІЧ.

Рэстаўрацыя палаца Румянцавых – Паскевічаў

У 2002 годзе плануецца завяршыць работы па рэстаўрацыі палаца Румянцавых – Паскевічаў у Гомелі. Пра гэта БелаПАН паведаміў старшыня Камітэта па рэстаўрацыі і кансервацыі помнікаў пры Міністэрстве культуры Беларусі Васіль Абламскі .

Паводле яго слоў, сёлета на правядзенне аднаўленчых работ у палацы камітэт выдзеліў 56 мільёнаў рублёў, а Гомельскі аблвыканкам плануе асігнаваць 500 мільёнаў. Менавіта дзякуючы прыцягненню значных сродкаў з абласнога бюджэту ўдалося прыкметна апярэдзіць графік правядзення аднаўленчых работ. "У гэтай сітуацыі наш камітэт мае на мэце ў будучым годзе выдзеліць на рэстаўрацыю Гомельскага палаца такія асігнаванні, якія дазволяць завяршыць усе работы не ў 2005-м, як гэта планавалася, а ў 2002 годзе", — сказаў старшыня камітэта.

Гомельскі палац з'яўляецца помнікам архітэктуры класіцызму XVII — сярэдзіны XIX стагоддзяў. Ён быў закладзены ў 1777 годзе на правым беразе Сожа генерал-фельдмаршалам Пятром Румянцавым-Задунайскім на месцы земляных умацаванняў і драўлянага замка кароннага канцлера Вялікага княства Літоўскага князя Міхаіла Чартарыйскага. У 1835 годзе палац набыў і дабудаваў генерал-фельдмаршал граф Іван Паскевіч-Эрываньскі, князь Варшаўскі. Палац з'яўляецца часткай ансамбля, у які ўваходзіць найбольш захаваны ў краіне пейзажны парк з элементамі рамантызму.

Марат ГАРАВЫ.

Бурный поток

В спортивно-патриотическом угаре Лукашенко просят снова стать президентом. Пока только НОКа

Владимир ДОВЖЕНКО

Сегодня, если ничего не случится (всякое бывает), в главном "саркофаге" страны — Дворце Республики — все же состоится отчетно-выборное Олимпийское собрание. Вообще-то оно должно было пройти еще несколько дней назад, но то ли по причине болезни Александра Лукашенко, то ли из-за чего-то другого, его в последний момент отменили.

Прошедшая неделя подарила нам много разного и интересного из мира спорта, но еще гораздо больше — связанного со всевозможного рода околоспортивными новостями. Суть всего такова: именно 22 марта 1991 года образовался Национальный олимпийский комитет Республики Беларусь, и первым его президентом был ныне покойный министр спорта и туризма Владимир Рыженков; его преемником стал глава сегодняшней Беларуси Александр Лукашенко. И вот сегодня горячо любимый Александр Григорьевич, скорее всего, даст свое согласие осчастливить белорусский спорт своим президентством еще на четыре года. Как говорится, восемь лет в нашей стране не срок, как, впрочем, и двенадцать. Но мы, кажется, отвлеклись.

***

"Обращение к президенту Национального олимпийского комитета Республики Беларусь А.Г.Лукашенко чемпионов Олимпийских игр.

Уважаемый Александр Григорьевич!

В мае 1997 года спортивная общественность страны выдвинула и избрала Вас президентом Национального олимпийского комитета Республики Беларусь.

За руководимый Вами период Национальный олимпийский комитет добился значительных успехов в работе.

Обеспечены успещные выступления белорусских спортсменов на XVIII зимних и XXVII летних Олимпийских играх.

Успешно развивается сотрудничество с Международным Олимпийским комитетом, Европейским Олимпийским комитетом, национальными олимпийскими комитетами стран СНГ и Балтии.

Создается спортивно-оздоровительный комплекс "Олимпийский". Благодаря Вам в городах республики построены прекрасные ледовые дворцы, которые стали культурными и спортивными центрами для жителей нашей страны.

Вы проявляете истинно отеческую заботу о наших спортсменах. Подтверждением этому служит прекрасный жилой комплекс "Олимпийский", в котором живут благодарные Вам спортсмены, тренеры и специалисты отрасли.

Ваши заслуги в деле развития олимпийского движения в стране высоко оценены Международным Олимпийским комитетом.

Мы, чемпионы Олимпийских игр, постоянно ощущаем Ваше внимание к нуждам и чаяниям спортсменов.

В преддверии отчетно-выборного Олимпийского собрания обращаемся к Вам, уважаемый Александр Григорьевич, с просьбой дать согласие на повторное избрание Вас президентом Национального олимпийского комитета Республики Беларусь.

С глубоким уважением и благодарностью к Вам за труд в деле развития олимпийского движения в нашей стране:

Медведь А.В. — олимпийский чемпион 1964, 1968, 1972 гг.

Макаренко С.Л. — олимпийский чемпион 1960 г.

Клим Р.И. — олимпийский чемпион 1964 г.

Кошель А.В. — олимпийская чемпионка 1972 г.

Сидяк В.А. — олимпийский чемпион 1968, 1972, 1976, 1980 гг.

Шарий В.П. — олимпийский чемпион 1976 г.

Алехин Н.А. — олимпийский чемпион 1980 г.

Лобач М.В. — олимпийская чемпионка 1988 г.

Каршакевич А.В. — олимпийский чемпион 1988 г.

Зверева Э.А. — олимпийская чемпионка 2000 г.

Карольчик Я.Д. — олимпийская чемпионка 2000 г."

***

После этой отмашки в спортивную газету, опубликовавшую "Обращение", в сам НОК нескончаемым потоком хлынули письма, телеграммы, телефонные звонки, пакеты с нарочными и без них от трудящихся, спортивных секций, федераций. Бурный поток не иссяк и по сей день, ведь маховик всенародной любви к всенародноизбранному остановить не удастся никому. Белпочта с радостью подсчитывает барыши от продажи всяческих письменных и прочих причиндалов, ведь в орбиту пересылки корреспонденции попали целые дома, улицы, проспекты, города, районы, области, похоже, даже члены общества любителей пивной кружки. Все они в едином спортивно-патриотическом угаре обратились с просьбой не отказать в согласии на повторное избрание. Пока только президентом. Пока только НОКа.

Вся страна в едином порыве встала на уши, прекрасно понимая, что, в случае успеха, произойдет эпохальное судьбоносное решение не только для нью-Васюков, типа Шклова, но и Беларуси, планеты. Ведь в истории всего перечисленного еще не было случая, чтобы "батька" одного взятого государства руководил — и успешно! — буквально всем. И спортом тоже.

Будем принципиально честными и скажем, что первыми в этом бурном потоке всеобщего стона — а вдруг откажет? — подняли от беговых дорожек свои головы легкоатлеты, оторвали свои клюшки ото льда хоккеисты, не бросились в немногочисленные бассейны пловцы, зачехлили оружие фехтовальщики, застыли в подсечке борцы — именно федерации этих видов спорта были первопроходцами в походе на почту.

Почему наш благодарный народ встрепенулся именно после "отмашки" газеты, а не раньше — две недели, месяц, год назад? Ведь о 10-летнем юбилее если не знали, то уж точно догадывались все. И снова я горжусь за окружающих меня людей: ведь трудящиеся заводских труб и полей и все, кто в этот перечень не попал, любят, да-да, не побоимся этого громкого слова, — любят спортсмена номер один, хоккеиста номер 99 втайне, стесняясь своей любви, медленно сжигая ее в своих сердцах. Вспомните каждый свою молодость — разве не так. Первая, она всегда особая.

И только когда двенадцать из шестидесяти знатных олимпийских людей не могли больше стерпеть и выплеснули за пять дней до заветного 22 марта свои чаяния, произошло настоящее чудо. Забылись политические разногласия, пенсионер со значком Володи Ульянова протянул руку молодофронтовцу, оппозиционер обнял номенклатурщика... Остальное вы уже знаете. Явилась огромная просьба к единственному. Не скрою: лично я, читая "Обращение", слегка повизгивал от восторга. Получается, что именно только этот человек мог "построить прекрасные ледовые дворцы", в которых выходят на лед всего несколько тысяч человек, да и то, если они приобретут самую дешевую клюшку за 30 долларов, а всю хоккейную амуницию не меньше чем за 1000. Именно в дворцах играет в куцем, из нескольких команд, чемпионате республики наш флагман ХК "Минск" с одной клюшкой на двух игроков; именно на эти хоккейные монстры с тоскою смотрят как руководители областей, так и простые обыватели, на скорую руку давно подсчитав, что каждый из дворцов "тянет" на одну, а то и две шикарные поликлиники с наисовременнейшим оборудованием и лекарствами.

***

У президента любой страны, даже совсем безразличного к спорту, будь там подводные шашки или забег в ширину, есть конституционная обязанность радеть о здоровье своего народа, даже если он весь настроен оппозиционно к нему.

И поэтому ставить в заслугу обыкновенную, ежедневную работу, скажем, по штатному расписанию, и возносить все это в чучхе-китайском стиле до небес — право, смешно и совсем не интеллигентно, господа хорошие. Особенно вам, товарищи олимпийские чемпионы. Вы что, думаете, не заботился о развитии физкультуры и спорта в Америке Клинтон? Еще как! Вот и "гребут" они все подряд на Олимпиадах. Не только черные, но и белые. Или, скажем, вождь с труднопроизносимой, почти матерной для нашего слуха фамилией из племени Юмбу-Мумбу. Конечно же! Но, к сожалению, виды, которые они там на атолле проповедуют, наверняка не войдут в олимпийскую программу.

Положа руку на сердце, согласитесь со мной. Работенка ведь у шефа не пыльная. Почти никаких встреч с коллегами по цеху: попробовал в Японию слетать, а там, узнав об этом, со страху чуть Олимпиаду не закрыли. Урок пошел впрок. В Австралию уже не летал. Сэкономили.

Все мы прекрасно знаем, что спорт и занятие физической культурой не только служат укреплению здоровья нации, но и отрывают от, например, порочного пьянства, проституции, наркомании. Конечно, спорт — не панацея от всех бед, но все же... Так почему впервые за долгие годы наша с вами численность стала меньше, чем 10 миллионов, за официальной цифрой в 8 тысяч наркоманов высится другая — 70, и тоже тысяч. Почему школьника сейчас даже палкой не загонишь в спортивную секцию? И слово "отбор" заменено на неравноценное "набор". Почему великого тренера можно встретить торгующим на базаре, а известного спортсмена — в СИЗО, проходивших по делу о сбыте зелья?..

А зачем целый сонм думающих о благе народа людей несколько недель сидел в олимпийском Нагано? Что, они все взяли отпуск зимой? За чей счет? Почему львиная часть годового бюджета Минспорта идет на хоккей? А девятое командное место в смысле материального поощрения оценивается больше самого высокого на пьедестале в другом виде спорта? Почему мы покупаем пластиковые сиденья по 18 долларов на стадионы у жены Лужкова, госпожи Батуриной, а не можем за эту же сумму приобрести у своих производителей в два – три раза больше?

А можете вы себе представить ситуацию, когда белорусский спортсмен своими рекордами прославляет страну, а его за это наказывают, причем делают все люди, подвластные главному радетелю белорусских спортсменов вкупе с их достижениями? Поясню.

Помните, на Новый год капитан милиции, преподаватель Академии МВД РБ Вячеслав Хоронеко, автор уже 97 необычных рекордов по поднятию тяжестей, тридцать шесть часов поднимал над головой пивной кег весом 40 килограммов. В мире до него такого еще никто не делал, да, уверен, и не сможет. Все необходимые документы организаторы отослали для регистрации во всемирно известную Книгу рекордов Гиннесса в Лондон, в российскую Книгу рекордов "Диво" в Москву. В мае должен прийти официальный ответ. Положительный, отрицательный — как сложится. Но весь мир благодаря видеоматериалам Рейтер и СНН, ОРТ и РТР увидел, без преувеличения, спортивный подвиг белорусского милиционера. Все ахнули!

Охнул Совет безопасности Беларуси. Поздновато, правда. Несколько дней назад начальнику Академии генералу Виталию Апанасевичу пришла "гневная" бумага: разобраться. Автор этих строк был среди организаторов уникального шоу и в поисках спонсора, получив отказ от всевозможных (и государственных в том числе) структур, вспомнил о главном редакторе газеты "НАША СВАБОДА" Павле Жуке, который, спасибо ему еще раз, и год назад помог в организации предыдущего, суточного рекорда Вячеслава.

Вполне естественно, что спонсор попросил рекордсмена все полтора суток быть в майке с логотипом издания, официально зарегистрированного. Все как обычно, так принято везде.

И столь нелюбимые два слова — НАША СВАБОДА — мелькали на экранах телевизоров всех, кроме Беларуси, стран СНГ, Европы и мира. (Белорусское TV приехало на съемки, но, увидев такую надпись, тут же ретировалось.)

И вызвали нашего национального героя на ковер, и всыпали как следует. Похоже, не быть тебе, Слава, майором.

Но утешься хотя бы стишком, который посвятили тебе минские школьники из поселка Степянка.

Имя чудо-человека —
Вячеслава Хоронеко
В Книгу мировых рекордов
Внесено давно и твердо!
Ибо изготовлен Слава
с восхитительного сплава:
мастерства, терпения, труда
и вдохновения!

***

Я лишь "отмыл" малюсенькую часть грязного айсберга по имени "спорт" в Беларуси, не ныряя глубоко вниз. Хотите еще? Почему олимпийские чемпионы по фехтованию Виктор Сидяк и Александр Романьков до сих пор, вернувшись в родные пенаты после "богатой" работы за рубежом, не могут найти себе места здесь и максимум чем на должность тренера секции для начинающих ни на что рассчитывать не могут? Да и тот же Валерий Шарий нигде не сумел долгие годы применить свой олимпийский опыт, знание. Или тот же супергандболист — "парашют" Александр Каршакевич, когда его свалила хворь — предстояла дорогостоящая операция — получил на нее лишь крохи от государства, за которое, извините, угробил свою жизнь. А что вам, уважаемый Сергей Петрович Макаренко, сладко живется и ваш опыт востребован полностью? Или без проблем, в смысле финансирования, существует межвузовская кафедра Белорусского государственного университета информатики и радиоэлектроники, которой руководит первый "подписант" Обращения Александр Васильевич Медведь?

Впрочем, хватит. А то дойдем еще до того, что начнем вопрошать: почему нет подписей других покорителей спортивного Олимпа, той же Беловой, Карстен, Тараненко, Курловича, Щербы, Богинской, Каминского?.. С последним случилась, правда, целая история.

Владимиру настоятельно рекомендовали подписать Обращение "двенадцати" (к слову, не только одному ему!), но Каминский не сделал это по принципиальным соображениям. И предложил в другой, тоже гордой и также спортивной газете, свой вариант. Вот его фрагмент:

"...давайте свою работу делать сами, а не перепоручать ее главе государства. Давайте предоставим президенту страны возможность полностью сосредоточиться на решении государственных проблем.

Я это делал трижды: в 94-м, 97-м и сейчас. Прошу вас, уважаемые члены Национального олимпийского комитета Республики Беларусь, будьте выше ведомственной заинтересованности.

Берегите президента страны!"

На мой взгляд, это прекрасный образец своеобразного "Казнить нельзя помиловать" с блуждающей запятой. В целом все бы ничего, но последняя фраза заставила вспомнить эпизод из фильма "Бег", когда солдат резал матку-правду в глаза генералу Хлудову. Потом, словно опомнился, рухнул на колени. "Красиво начал...", — обронил (кажется так, точно не помню) генерал. Солдата расстреляли...

Бабушка-веселушка

Конкурс бабушек-веселушек прошел в Клубе железнодорожников станции Кричев. Наибольшее количество баллов за исполнение всех заданий получила бывшая стрелочница с 30-летним трудовым стажем Любовь Федоровна ЖАВОРОНКОВА (на снимке). На ее долю выпал и приз зрительских симпатий.

Фото Валерия БЫСОВА, БелТА.

Духоўны скарб

Яны – неўміручыя!

"Нацыянальная тэма і шляхі кансалідацыі грамадства" — тэма канферэнцыі, якую ладзілі нядаўна грамадскія аб'яднанні "Цэнтр па правах чалавека" і "Таварыства беларускай мовы". На пачатку XXI стагоддзя была зроблена спроба ацаніць наша сёння, азірнуўшыся на шлях Беларусі і яе народа, які вымяраецца эрамі, стагоддзямі, эпохамі, гадамі, днямі і... імгненнямі.

Назіраецца дзіўная заканамернасць: кожнае стагоддзе пачыналася з трагедыі для нашага краю. XI стагоддзе было азмрочана смерцю Рагнеды і яе сына Ізяслава; на пачатку XII стагоддзя не стала славутага Усяслава Чарадзея; у XIII стагоддзі крыжакі адрэзалі Полацк ад Балтыйскага мора; XIV стагоддзе пачалося з нападаў крыжакоў на нашу зямлю. Пачатак XV стагоддзя быў азмрочаны паражэннем Вітаўта на рацэ Ворскле, XVI стагоддзе пачалося з нападу маскоўскіх войскаў на Смаленскую, Аршанскую, Мсціслаўскую, Віцебскую, Полацкую ды іншыя нашыя землі. На пачатку XVII стагоддзя Беларусь напаткаў страшэнны голад, а ў XVIII пачалася Паўночная вайна (1700—1721), якая цягнулася больш за дваццаць гадоў. У першай палове XIX стагоддзя Беларусь страціла нават сваю назву, а XX прынесла пажар першай сусветнай вайны.

Можна толькі здзіўляцца, як у такіх умовах лінія жыцця і развіцця нашага народа не парвалася канчаткова, не згарэла ў пажарах спусташальных войнаў, не спыніла сваё паступальнае развіццё... Наадварот, за кожным такім спадам ішоў чарговы ўздым развіцця і станаўлення беларускай нацыі, фарміраванне новай нацыянальнй ідэі, якая кансалідавала народ. Такія працэсы ва ўсе часы прынята было называць Адраджэннем. І кожны такі працэс заўсёды меў свае асаблівасці, бо і кожнае стагоддзе несла нешта сваё.

Так, да прыкладу, на пачатку XIX стагоддзя справу адраджэння распачалі вучоныя Віленскага універсітэта на чале з Міхайлам Бабpоўскім і Ігнатам Даніловічам. У свой час яны марылі пра аднаўленне незалежнасці, аб вяртанні дзяржаўнага статусу беларускай мове і пра унію як нацыянальную рэлігію. Гэта і было нараджэннем нацыянальнай праграмы па ўсіх накірунках: палітычных, культурных і рэлігійных.

У XX стагоддзе беларускі народ уваходзіў жыхаром "Северо-Западного краю", чужаком на сваёй зямлі, народам без Бацькаўшчыны, ізаляваным ад сваёй гісторыі, мовы, адукацыі, культуры. Сутнасць трагедыі Беларусі і беларускага народа глыбока зразумеў народны паэт і прарок Адраджэння XX стагоддзя Янка Купала. Таму і распачаў ён свой творчы шлях як публіцыст. Купалу хвалявалі многія грамадскія праблемы, але можна з усёй упэўненасцю сцвярджаць, што найвышэйшай і найгалоўнейшай справай ён лічыў змаганне народа за свабоду і незалежнасць сваёй Бацькаўшчыны, за дзяржаўныя правы беларускай мовы, за беларускую школу, асвету, адукацыю, за беларускую кнігу, часопіс, газету... 9 ліпеня 1910 года пасля двухдзённай паездкі ў Фінляндыю Янка Купала напіша артыкул "Ці маем мы права выракацца роднай мовы", у якім скажа, што на планеце існуюць тысячы розных народнасцяў, а пазнаецца кожная з гэтага мноства сваёй адвечнай уласнай мовай, бо мова гэта "выразіцелька душы і думак чалавека".

На канферэнцыі шмат удзялялася ўвагі гісторыі ўзнікнення, развіцця і станаўлення адной са старажытнейшых славянскіх моў — мовы беларусаў, яе ўзлётаў і трагічных заняпадаў, яе ролі ў станаўленні суседніх славянскіх моў.

У XIII—XIV стагоддзях беларуская мова як дзяржаўная мова ВКЛ была адзінай пісьмовай мовай ва ўсім славянскім свеце, бо каталіцкае славянства ў тыя часы карысталася лацінаю на пісьме, а ўсходняе, захопленае татара-манголамі, захавала толькі царкоўна-балгарскае рэлігійнае пісьменства.

Дасягнуўшы незвычайных вынікаў у сваім развіцці, стаўшы мовай статутаў, грамат, Біблії, мастацкіх шэдэўраў, здавалася, нашая мова ў далейшым перажыла цяжкія гістарычныя часы забароны і заняпаду. 20-я гады XX стагоддзя ўвайшлі ў гісторыю як чарговы этап адраджэння ўсяго нацыянальнага ў нашым краі. Аднак у 30-я гады і пасля вайны 1941—1945 гадоў статус беларускай мовы зноў быў абмежаваны, што паўплывала ў першую чаргу на дэнацыяналізацыю вялікай часткі беларускага насельніцтва.

У канцы 80-х гадоў узнялася новая хваля адраджэння. Актыўна адраджалася гісторыя і мова народа, яму вярталіся імёны слаўных сыноў-патрыётаў, спрадвечныя гістарычныя сімвалы. З'явілася вялікая колькасць літаратурных твораў на гістарычныя тэмы, мноства навукова-папулярных артыкулаў пра знакамітых гістарычных асоб і іх дзейнасць, пра ўзнікненне гарадоў і паходжанне іх назваў, гербаў. З'явіліся грунтоўныя навуковыя дапаможнікі па гісторыі Беларусі, было распачата выданне "Энцыклапедыі гісторыі Беларусі" (першы том выйшаў у 1993 г.), а ў 1994 годзе нас парадавала "Энцыклапедыя беларускай мовы — першае выданне такога тыпу ў гісторыі нацыянальнай культуры". У пачатку 90-х вучонымі шмат рабілася, каб беларусы ведалі гісторыю нацыянальных колераў і сваю нацыянальную геральдыку. Менавіта тады з'явіўся артыкул Міхася Ткачова "Нацыянальныя сімвалы: народ і гісторыя", у якім згадвалася пра першае ўпамінанне герба "Пагоня" ў XIII стагоддзі. Яго пачатак — у старажытнай усходнеславянскай традыцыі абароны бацькоўскага дома, Айчыны. У "Хроніцы Быхаўца" герб апісваўся так: "Человек на кони з мечом, ...хто бы мог боронити мечом Отчизны своее..."

Герб і сцяг ВКЛ мелі чырвона-белы колер. Герб меў выгляд чырвонага шчыта з белай "Пагоняй". Бел-чырвона-белы сцяг зафіксаваны ўпершыню на мастацкай карціне невядомага мастака, што адлюстраваў бітву пад Оршай 1514 года (карціна захоўваецца ў Нацыянальным музеі ў Варшаве).

Нашы нацыянальныя колеры (белы і чырвоны) бяруць выток з часоў індаеўрапейскай супольнасці, калі большасць плямёнаў шанавала гэтыя два колеры як сімвалы чысціні і вечнага жыцця. Славяне лічылі гэтыя колеры святымі. Напачатку белы і чырвоны колеры былі асноўнымі колерамі іх адзення, а пазней чырвоныя вышытыя ўзоры, тканыя і плеценыя паясы адыгрывалі ролю абярогаў.

Забараняць, знішчыць нацыянальныя сімвалы немагчыма. Яны — неўміручыя.

Алена БУРБОЎСКАЯ,
вучоны сакратар Дзяржаўнага літаратурнага музея Янкі Купалы.

Нянавісць да гамбургераў

Мінгарвыканкам мае намер скасаваць дамову аб арэндзе зямельнага ўчастка, заключаную з замежным прадпрыемствам — рэстаранам McDonald's. Адпаведнае рашэнне было прынята Мінгарвыканкамам напрыканцы студзеня. Аднак нават сам McDonald's даведаўся пра гэта толькі праз некалькі тыдняў. Трэба адзначыць, што тэрмін дамовы з кампаніяй аб арэндзе ўчастка каля Прывакзальнай плошчы скончыцца толькі ў 2036 годзе. І кіраўніцтва прадпрыемства не збіралася спыняць сваю дзейнасць. Але, як высветлілася, планы McDonald's'а беларускія ўлады не цікавяць.

Справа ў тым, што зямля, на якой знаходзіцца рэстаран, спатрэбілася Белдзяржуніверсітэту, які намераны ўзвесці на ёй будынак для факультэта Міжнародных адносін. Планы БДУ ўхваліў сам А.Лукашэнка, з якім рэктар універсітэта нядаўна абмяркоўваў межы пашырэння універсітэцкага гарадка.

Цікава, што ў свой час гарвыканкам патрабаваў ад кампаніі не будаваць рэстаран непасрэдна над метро і выкарыстоўваць толькі лёгкія канструкцыі, каб пазбегнуць ціску на размешчаныя неглыбока пад зямлёй камунікацыі. У той жа час універсітэту чамусьці дазволілі паставіць на гэтай пляцоўцы 14-павярховы будынак. Можна толькі здагадвацца, чаму планы БДУ не былі ўлічаны раней, яшчэ падчас падпісання дамовы з McDonald's'ам. Не выключана, што ўлады не задаволены, што ў будынку рэстарана размяшчаецца офіс беларускай службы амерыканскага радыё "Свабода". Праўда, McDonald's'аўскі мэнэджэр па сувязях з грамадскасцю Вольга Траян не падтрымлівае гэтага меркавання.

Незалежна ад прычын рашэння гарвыканкама, яго рэалізацыя нанясе страты інтарэсам McDonald's'а. Факультэцкі корпус адрэжа рэстаран ад Прывакзальнай плошчы. Акрамя гэтага, будзе зліквідавана аўтамабільная стаянка каля будынка. А на час будаўніцтва сам рэстаран наогул давядзецца закрыць.

Пакуль кампанія намерана чакаць рэакцыі на свае лісты, накіраваныя гарвыканкаму і ўраду. Як лічыць Вольга Траян, кампраміс магчымы, калі ўлады згадзяцца размясціць факультэт у сярэдзіне універсітэцкага двара. Праўда, гэты варыянт можа не задаволіць БДУ. Ва ўсялякім выпадку, падкрэслівае сп.Траян, працэдура скасавання дамовы аб арэндзе павінна рэалізоўвацца ў адпаведнасці з беларускім заканаўствам аб зямлі і замежных інвестыцыях.

Застаецца толькі спадзявацца, што ўлады разумеюць, якія наступствы можа мець гэты скандал. Інвестараў кшталту McDonald's'а ў Беларусі, мякка кажучы, няшмат. За час працы ў краіне кампанія ўклала ў развіццё сваёй інфраструктуры каля 14 мільёнаў долараў.

Марына МАЛАДЗЕВІЧ,
радыё "Рацыя".

Ці будзе мяжа хлусні?

...18 сакавіка на экране БТ паказваюць артыкул Зянона Пазьняка "Амерыка для амерыканцаў". І кажуць, быццам Пазьняк у гэтым артыкуле патрабуе, каб Беларусь была толькі для беларусаў, што грамадзянамі Беларусі павінны прызнавацца толькі этнічныя насельнікі і што толькі менавіта яны могуць мець права голасу. І што ўсе людзі, якія прыехалі ў Беларусь з іншых краёў пасля 1991 года, будуць выселены за яе межы...

Але ж нічога гэтага на самай справе ў артыкуле Пазьняка няма!

Паліўшы, як заўсёды, брудам магчымых кандыдатаў у прэзідэнты, Зімоўскі даў нумары тэлефонаў, па якіх можна было выказваць сваё меркаванне. На маё абурэнне тэлехлуснёй нейкі Уладзімір Якаўлевіч (тэл. 226-67-55) адказаў, што ў артыкуле Пазьняка ўсё так і напісана... Калі я спытаў яго — дзе, у якім месцы — то ён мусіў папрасіць прабачэння: ("Извините, если это не так").

Такія майстры хлусні і паклёпу, як Зімоўскі, пазбаўлены маралі. Таму з такой лёгкасцю льюць бруд на Зянона Пазьняка, выконваючы ўстаноўкі свайго гаспадара. Яны і на іх падобныя ненавідзяць выдатнага сына Беларусі, бо ён ніколі і нідзе не запляміў сябе хлуснёй, здрадай Бацькаўшчыне. Бо ён сумленны, непадкупны і ніколі не ішоў на здзелку з сумленнем, не рабіў амаральных учынкаў.

Рознымі зімоўскімі кіруе страх і нянавісць да ўсіх сумленных людзей, бо яны зайздросцяць іх годнасці, непадкупнасці, грамадзянскай мужнасці. Яны баяцца адкрытай дыскусіі, дыялогу на тэлебачанні. Таму сапраўдным, а не фальшывым апазіцыянерам — і перш за ўсё Пазьняку — гэты рэжым ніколі не дасць слова ў прамым эфіры. Як не дасць нікому, хто мог бы абвергнуць дзічэзную хлусню і паклёп. Хто мог бы недвухсэнсоўна сказаць, што аўтар артыкула ў "Народнай волі" выступае не супраць рускага народа, а супраць расійскага шавінізму. Што бацька Зянона Станіслававіча — не фашыст, а змагар з фашызмам: быў воінам Чырвонай Арміі і загінуў у баях з гітлераўцамі на тэрыторыі Польшчы ў 1944 годзе. Што ў Кансерватыўна-Хрысціянскай партыі — БНФ, якую ўзначальвае З.Пазьняк, — сумленныя людзі. Для іх прымальны толькі маральныя сродкі барацьбы за суверэнітэт Беларусі, яе светлую будучыню, у якой знойдуць роўныя правы людзі ўсіх нацыянальнасцей, што насяляюць Беларусь.

Аляксей ЛАПЕНКА,
жыхар г.Мінска.

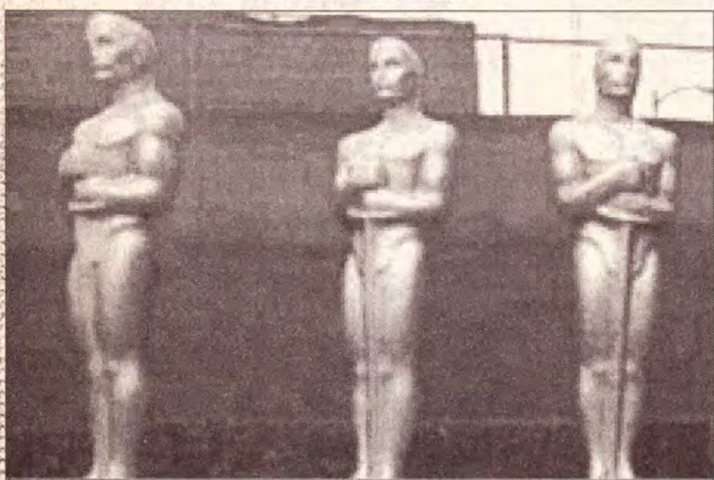
Не хапае паліва і ўгнаенняў

Спецыялісты ўпраўлення сельскай гаспадаркі Карэліцкага раёна Гродзенскай вобласці не выключаюць змяншэння сёлета ўраджаю збожжавых у гаспадарках раёна на 20—30 працэнтаў, а кармавых траў — на 30—40 працэнтаў.

Гэта можа адбыцца, калі рэгіён не будзе забяспечаны ў неабходным аб'ёме ўгнаеннямі. На сённяшні дзень Карэліцкі раён забяспечаны азотнымі тукамі толькі на 22 працэнты ад неабходнага і на 16 працэнтаў — фосфарнымі ўгнаеннямі. Акрамя таго, на сярэдзіну сакавіка ў мясцовых гаспадарках заставалася толькі 76 тон дызельнага паліва і 31 тона бензіну, пры тым што для нармальнай хады пасяўной неабходна 1500 тон дызпаліва і каля 800 тон бензіну.

Павел МАЖЭЙКА.

Дайджест

"Оскары" перед раздачей.

"Оскаров" раздали за три с половиной часа

В Лос-Анджелесе в рекордно короткие сроки — чуть более трех с половиной часов — завершилась церемония вручения премии "Оскар". Безусловным лидером оказался фильм "Гладиатор", получивший пять золотых статуэток, включая приз за лучший фильм. За ним следуют "Прячущийся тигр, невидимый дракон" и "Траффик" с четырьмя "Оскарами" каждый.

Количество заключенных в США достигло рекордного уровня

Количество заключенных в американских тюрьмах достигло рекордного уровня и в этом году превысит 2 миллиона — об этом свидетельствуют данные, обнародованные департаментом юстиции США. Отчет департамента показывает, что 80% осужденных относятся к национальным меньшинствам. Американский Союз за гражданские свободы заявляет, что в США к лишению свободы приговаривают гораздо чаще, чем в других демократических странах. В Америке живут всего 5% населения земного шара, но в ее тюрьмах сидят четверть всех заключенных мира.

"Би-Би-Си".

Скандинавы присоединились к Шенгенским соглашениям

Пять скандинавских стран — Норвегия, Дания, Швеция, Исландия и Финляндия — вступили в зону Шенгенских соглашений. Теперь их посольства и консульские учреждения будут оформлять национальные визы и визы, действительные для пребывания на территории всего Шенгенского пространства. Шенгенские соглашения представляют собой совокупность двух документов — Соглашения об отмене визового контроля на внутренних границах и Конвенции о порядке вступления этого Соглашения в силу. Соглашение о свободном передвижении в пределах Европы действует уже шесть лет — с 26 марта 1995 года. В настоящий момент в Соглашение входят Бельгия, Люксембург, Нидерланды, ФРГ, Франция, Италия, Испания, Португалия, Греция и Австрия. Шенгенская виза выдается компетентными органами того государства, пребывание на территории которого является главной целью поездки.

ИТАР-ТАСС.

В Турции нашли две краденые картины Пикассо

Турецкая полиция задержала четырех человек и обвинила их в том, что они пытались продать две украденные картины знаменитого художника Пабло Пикассо. Предположительно, картины были похищены из одного из дворцов в Кувейте во время войны 1991 года в Персидском заливе и впоследствии контрабандным путем перевезены в Ирак, а затем в Турцию. Ранее в Турции уже были обнаружены 6 картин, приписываемых Пикассо. Среди задержанных по подозрению в продаже краденых картин оказались племянник и водитель члена законодательного собрания турецкого города Ван Мустафы Байрама. Они пытались продать произведения по полтора миллиона долларов каждое. Полиция полагает, что к сделкам причастен и сам Байрам, однако арестовать его не удалось, так как он является членом городского парламента и, согласно турецким законам, пользуется депутатским иммунитетом. Названия картин пока не удалось установить, однако известно, что на одной из них изображен клоун, на другой — обнаженная женщина. На картинах стоит штамп некой парижской галереи, однако, возможно, она продала их покупателю из Кувейта. В ближайшее время картины будут отправлены на экспертизу.

Македонская армия выбила албанцев с позиций вокруг Тетово

Македонским войскам удалось захватить позиции албанских экстремистов на высотах вокруг города Тетово. Официальные представители Македонии утверждают, что под контролем правительственных войск находятся все ключевые пункты. Ход операции, продолжавшейся несколько часов, характеризуют как "ожесточенные бои". Македонская армия использовала десантные группы на вертолетах, артиллерийскую огневую поддержку и танки (в частности, российские Т-52) — для прокладки пути на лесистых склонах. О потерях с обеих сторон ничего не сообщается, если не считать отдельных сообщений о раненых среди мирного населения. Численность войсковых подразделений, занятых в операции, составила, по утверждениям македонского правительства, 200 человек.

Ассошиэйтед "Пресс".

Дзеці памежжа

Дзеці памежжа зусім непадобныя на сваіх аднагодкаў-мінчукоў. Гэта жвавыя светлавалосыя чалавечкі з блакітнымі вачыма. Такое першае ўражанне ад тамтэйшай дзятвы. Яны больш разняволеныя і шчырыя.

Яны ўмеюць думаць і выказваць свае думкі. Нялёгкая эканамічная сітуацыя вымушае іх ужо цяпер задумацца пра сваю будучыню, дзеля якой большасць дзяцей вёскі Рымдзюны пасля школы мараць з'ехаць вучыцца ў Вільню. А можа, нават застацца там жыць. Вось адказы некаторых з іх на пытанні карэспандэнта.

— Хачу паехаць у Літву і далей там вучыцца.

— А жыць бы вы дзе хацелі?

— У Літве. Там жыццё лепшае.

— А як бы вы паставіліся да таго, каб Рымдзюны былі далучаны да Літвы?

— Тады было б лягчэй. Тут родная зямля, а каб была літоўская —- то было б лепей.

— У Рымдзюнах больш гавораць па-літоўску ці па-беларуску?

— І так, і так. Бабулькі больш па-літоўску.

— А моладзь?

— Па-беларуску.

— Па-беларуску ці па-расійску?

— Змешана.

Мова —- не галоўнае для гэтых дзяцей. Яны шпарка гавораць па-літоўску, ад бацькоў і ў школе навучыліся беларускай мове і ўсё часцей аддаюць перавагу расійскай або, як яны кажуць, — мяшанай. Усё больш дзяцей ідуць вучыцца ў літоўскую школу. Бацькі —- нават нелітоўцы —- самі аддаюць туды сваю малечу.

Хлопца, з якім я гутару, завуць Іванам Лаўрыновічам. Спачатку ён вучыўся ў расійскай школе, але нядаўна бацькі забралі яго адтуль і перавялі ў літоўскую. Ён сам так захацеў. Пытаюся: "Чаму ж не ў беларускую, а менавіта ў літоўскую?"

— Бо я захацеў. Бо ў Вільню хачу ехаць. Вучыцца.

— А жыць?

— Таксама.

— А чаму не ў Мінску?

— А што там рабіць? У Вільні цікавей.

— Ты сам беларус ці літовец?

— Літовец.

— А бацькі, як у хаце гавораць, па-літоўску ці па-беларуску?

— Па-беларуску.

Хлопец выдае сябе за літоўца, а літоўскай мовы не ведае. Бо адкуль жа ведаць, калі і ў хаце, і на вуліцы чуваць беларуская мова? Дзеці з чыста літоўскіх сем'яў, наадварот па-беларуску гавораць рэдка. Расказвае 14-гадовая вучаніца рымдзюнскай школы з літоўскай мовай навучання.

— Я до четвертого класса училась в русской школе, и мы как-то привыкли между собой говорить по-русски. Дома —- тоже по-русски, смотря как и где: и по-русски, и по-белорусски, и по-польски, по-всякому, но по национальности мы — литовцы.

Гэтая дзяўчына —- класічны ўзор беларускага дзіцяці. Яна спадзяецца, што ў рымдзюнскім культурным цэнтры будзе дыскатэка з сучаснай замежнай музыкай, і пакуль абыякава ставіцца да роднай мовы і культуры.

— Открывается клуб, я надеюсь, что тут будут проходить праздники. И, может быть, здесь будут дискотеки.

— А дыскатэка якая — з сучаснай музыкай ці з літоўскай?

— А со всякой, больше с иностранной.

І ўсё ж дзяўчына вывучае літоўскую мову і марыць, як і большасць яе аднагодкаў, паехаць у Вільню.

— Я думаю ехать в Вильнюс учиться.

— А чаму не ў Мінск?

— В Беларуси тяжело поступить. А в Литве есть специальное училище, в которое после нашей школы принимают бесплатно, вся учеба оплачивается, и все такое.

Але жыць дзяўчына хоча ў Беларусі. І такое жаданне — хутчэй, выключэнне з правіла. Дык што ж цягне моладзь у Літву? Тлумачыць Віргінія Тарнаўскайтэ, старшыня Нацыянальнай грамады літоўцаў Беларусі:

— Літва сёння стаіць на вышэйшым узроўні развіцця. Калі жывеш у Літве, там і Шэнгена, таму можна ехаць па ўсім свеце.

Літоўцаў цягне не толькі да сваіх суродзічаў. Іх вабіць заможная Еўропа, шлях у якую ляжыць, як ім здаецца, праз Літву.

Віктар МУХІН, радыё "Рацыя".

Абсурд

За хату — лапату

У 70—80-я гады, пакуль дзеці былі малыя, я збіраў на ашчадную кніжку грошы. Думалася: вырастуць, ажэняцца, дык будзе ім падмурак для наладжвання сямейнага жыцця. У мяне ўжо было 12 тысяч. І раптам усё ляснула...

Тлумачаць: маўляў, разваліўся Савецкі Саюз, змянілася ўлада, і за прапажу грошай няма з каго спытаць. Не, даражэнькія! Улада ў нас не змянілася. І застаўся той жа лад, хоць і называецца цяпер "рынкавы сацыялізм", захавалася савецкая сістэма і нават яе сімвалы. І пры ўладзе зверху і данізу — тыя ж былыя члены райкамаў, абкамаў, тыя ж Мясніковічы, Чыкіны ды Малафеевы па-ранейшаму намі кіруюць. І яны не ведаюць, дзе нашыя грошы?! Ні за што не паверу.

Сем гадоў таму кандыдат у прэзідэнты А.Лукашэнка біў сябе ў грудзі: "Калі выбераце, вярну ўсе ўклады. Абяцаю!" І вось цяпер ён грошы нам "варочае" так, бы нутро варочае.

Мая знаёмая з суседняй вёскі Лахаўка на ашчаднай кніжцы мела тагачасныя 50 тысяч рублёў. Сума!.. А на "вернутыя" купіла 20 бутэлек віна. П'е і плача...

Я ж атрымаў цяперашнія 46 тысяч. Тады за свае зберажэнні мог купіць 170 веласіпедаў. Цяпер, бадай, — 2 колы да іх. Не ведаю, якое выслоўе падабраць на такі выпадак: "за быка — індыка" ці "за добрую авечку — малюсенькую свечку"? Не, мабыць, лепш так: за вялікую хату — лапату...

Сцяпан НЕФІДОВІЧ, жыхар в.Любань Лунінецкага раёна.

"Белавежская пушча"

Чарговы нумар часопіса

Чытачы і падпісчыкі прыродалюбнага квартальніка "Белавежская пушча" дачакаліся чарговага, крыху запозненага нумара — гэты раз юбілейнага. Выдавец і журналіст Валеры Дранчук зладзіў 25-ы выпуск свайго аўтарскага выдання. Віншуем калегу!

У выпуску, як заўсёды, шмат цікавых змястоўных рубрык — "Летапіс", "Краявід", "Вандроўка", "Спеў", "Зялёны Фронт", "Экслібрыс" і іншыя. Газета працягвае выкрываць псеўдазапаведнасць Белавежскай пушчы, лічыць, што без палітычных перамен у Беларусі немагчыма ўявіць інакшым і стаўленне ўлады да нацыянальных прыродных каштоўнасцяў, заканчвае публікацыю дарожнага дзённіка "На мінскім ровары да суседкі Польшчы", звяртае ўвагу выдаўцоў, пісьменнікаў, журналістаў, работнікаў Дзяржкамдруку, Міністэрства прыродных рэсурсаў, іншых міністэрстваў і ведамстваў на аднастайны і да ўбогасці бедны асартымент экалагічнай асветна-адукацыйнай і прыродапазнавальнай літаратуры, якая выпускаецца ў Беларусі.

Нагадаем, што выдавецкі праект "Газета "Белавежская пушча" быў адзначаны ў 1999 годзе міжнароднай прэміяй Генры Форда "За захаванне культурнай спадчыны і ахову нвакольнага асяроддзя". Выданне з нумара ў нумар біла трывогу з-за камерцыйна-вытворчага ўціску на запаведныя тэрыторыі з боку адміністрацыі прэзідэнта, настойліва даводзіла пра заняпад экасістэм Прыпяцкага Палесся, перасцерагала грамадства ад турыстычнага асваення беларускіх нерушаў. Мінулы год быў абвешчаны для чытачоў Годам вады і лесу, а сёлетні, 2001-ы, — Годам беларускага краявіду. Гэтыя дзве акцыі квартальнік звязвае з абаронай ландшафтнай і біялагічнай разнастайнасці, актывізацыяй грамадскага фактару ў адстойванні прыроднай спадчыны Беларусі, якая катастрафічна збядняецца.

Прадстаўляем чытачам "Народнай волі" дзве сталыя рубрыкі квартальніка — "Спеў" і "Дзень Зямлі".

Павел Буська. Апошні бортнік Белавежскай пушчы. 1930-я. Са спадчыны Яна Ежы Карпінскага (1896—1965). Бібліятэка Белавежскага нацыянальнага парку.

Магутны Божа

Беларускі Дзяржаўны гімн XXI стагоддзя

Для мяне гэта мелодыя Высокага Неба і — адначасна — высокіх пачуццяў да нашай Радзімы, да Бацькаўшчыны. Зразумела, чаму гэты велічны спеў не стаў дзяржаўным гімнам у 91-м ці ў 92-м. Яго баяліся. Калі б ён загучаў на ўсю моц, на ўсю нашу краіну Беларусь, я не ведаю, што было б сёння. Гэта так, як паводле тэксту, — сіла духу і веліч веры. Калі на тое, дык гэта Крыж Еўфрасінні Полацкай нашай, які не трэба шукаць, бо яго не скралі, — бяры і спявай.

Тыя людзі, якія цяпер пры ўладзе, гатовыя ў струнку стаць пад мелодыю Аляксандрава і заадно паставіць на калені нашу краіну і наш народ. Нават калі яны гэта зробяць, "Магутны Божа" не змоўкне, будзе гучаць.

Беларусы павінны і нават абавязаны ведаць, які скарб яны маюць. Каб не скарыцца і не стаць на калені перад іншай сілай — сілай маны, яны мусяць спяваць свой гімн. Стоячы, гучна, пры кожнай нагодзе.

У нашым доме "Магутны Божа" гучыць штораз, калі адзначаем сямейныя святы, асабліва дні нараджэння, а таксама Дзень 25 сакавіка, Каляды, Дзяды, Вялікдзень. Усё пачалося чатыры гады назад, калі ўнуку споўнілася шаснаццаць. Мару і ціха малюся за тое, каб гэты магутны спеў стаў гімнам краіны, каб Беларусь расквітнела і ўзгадавала гарачых патрыётаў Бацькаўшчыны.

Распавяла Ірына РЫМАШЭЎСКАЯ, настаўніца пачатковых класаў, на пенсіі.

Станцыя Гарадзея Нясвіжскага раёна.

Пасадзім Дрэва Жыцця!

Дзень на карысць нашых родных ваколіц

Мы, людзі, "асуджаныя" быць прыродазаступнікамі, бо адметай разумнасці была і застаецца любоў да прыроды, невычарпальнасць замілаванага пачуцця да яе. Дзень Зямлі — выдатная магчымасць выявіць і пацвердзіць нашае ўдзячнае стаўленне да прыроды, менавіта — дапамагчы ёй. Гэта дзень канкрэтных дзеянняў у абарону навакольнага асяроддзя, на карысць адраджэння зялёных куткоў Беларусі. Спарадкаваць, пабудаваць, падмесці, вывезці, ачысціць, пасадзіць... Гэтыя галоўныя дзеясловы Дня павінны як мага ўвасобіцца ў справу, сілаю дзеянняў "ажывіць" аблічча нашых сялібаў — двароў і вуліц, ваколіцаў і берагоў, лясоў і ўрочышчаў. Гэта дзень і нашай агульнай духоўнай патужнасці, калі мы разам выказваем занепакоенасць станам навакольнага асяроддзя, ставім патрабаванні перад дзяржавай і яе кіраўніцтвам.

Упершыню Дзень Зямлі пачаў адзначацца ў 1970 годзе. Лаўры заснавальніка належаць Гейларду Нэльсану, заканадаўцу і сенатару ЗША, які, паводле ацэнак суайчыннікаў, зрабіў "найважкі ўнёсак у гісторыю Амерыкі" і быў ганараваны вышэйшай грамадзянскай узнагародай — прэзідэнцкім Медалём свабоды. Але і для іншых грамадстваў гэткі ўнёсак Нэльсана быў бясспрэчны — свята Зямлі зрабілася ўсюды сваім, напоўнілася адметнымі рысамі і непаўторнасцю зместу. Найбольш пашыранай акцыяй стала пасадка дрэўцаў. Удзел у ёй бралі вядомыя людзі, святары, дзяржаўныя лідэры. У некаторых краінах адзначаецца Тыдзень Зямлі, але галоўнай датай на ім застаецца 22 красавіка — Дзень як Свята. Дык ушануем яго! Пасадзім дрэва жыцця, пасадзім дрэва надзеі — і свет залюбуецца Нашым Дрэвам!

Из первых уст

Виктор ПОТАПЕНКО, подполковник милиции:

"Я горжусь службой по борьбе с организованной преступностью"

Виктор Потапенко, офицер Комитета по организованной преступности и коррупции при МВД Беларуси, работающий со средствами массовой информации, пришел в редакцию "Народной воли" после публикации корреспонденции под заголовком "Хроника одного месяца, или Как "боремся" с организованной преступностью". Слово за слово и получилось как бы интервью. Впрочем, вот в каком ключе шел разговор.

— Виктор Владимирович, скажите честно, Вас привела к нам обида на редакцию?

— Неправда. Не в обиде мы и на "доброжелателя", хотя он, конечно, вытащил из десятилетней работы подразделений по борьбе с организованной преступностью и коррупцией два негативных примера, которыми как бы подвел итог работы всей службы. В стороне от его внимания остались тысячи выявленных преступлений, а вот растиражировать на всю страну единичные случаи с участием оступившихся наших сотрудников — это он сделал мастерски. Мне кажется, что автор-аноним в силу своей образованности, духовных понятий, жизненных принципов придерживается правила мелкого пакостника. В его энергетическом поле заложена программа обиды на людей. Конечно, руководству, личному составу неприятно, что в подразделениях службы происходят чрезвычайные происшествия, неприятно, что ими, как знаменами, размахивают в СМИ, но отвечать "доброжелателям" тем же мы не собираемся.

— И все же задела Вас та публикация?

— Задела, конечно, но не в обычном плане. Здесь важнее другое — распространение ложного мнения о службе, искаженного понятия о ее работниках и деятельности. Пользуясь случаем, хочу возразить автору, не дать повода подобным ему опозорить службу каким-то одним-другим несущественным фактом. Читателям вашей газеты наверняка будет интересно глубже познакомиться с работой подразделений нашего Комитета...

— Вы считаете несущественными факты, опубликованные в газете?

— Не совсем так. Да я и не вправе дать оценку тому, что произошло, скажем, в кафе, что возле деревни Каменная Горка. Ведется следствие, состоится суд. Только после этого можно в какой-то мере дать объективную оценку произошедшему. Но уже теперь, ни в коей мере не претендуя на ход следствия, можно предположить, что если бы сотрудники располагали другими условиями службы, например, пользовались благами, созданными для нормального отдыха, подобного инцидента могло не произойти. Ведь эмоции, особенно отрицательные, если от них вовремя не освобождаться, могут взрываться. И порой взрываются в совершенно невероятных ситуациях.

Понятно, на этот аспект проблемы руководители наших подразделений обращают серьезное внимание, но десять лет непрерывной работы по выявлению преступных групп — это не год и не два, усталость накапливается и дает о себе знать.

Или же взять второй пример, произошедший в Бресте. В информации анонима капитан А.Кылин представлен как некий преступник, совершивший зло гражданам и угрожающий оружием.

Да, сотрудник управления виноват, что, находясь в нетрезвом состоянии, управлял автомобилем, что незаконно воспользовался оружием — этого никто не отрицает. Но не заметить и то, что человек был на волоске от самосуда, тоже нельзя. Только благодаря руководителю он остался жить, хотя после совершения ДТП у него сработала программа самоуничтожения, так как посчитал, что подвел руководителя, коллектив.

Мне пришел на память случай, произошедший, кажется, в Столбцовском районе. Молодой парень, только что отслуживший в армии, причем какой-то период воевавший в Афганистане, ехал на тракторе по деревенской улице. Внезапно из двора выскочил мальчишка и угодил под колеса. Естественно, парень быстро доставил потерпевшего в больницу, а сам, к сожалению, не смог справиться с совестью. Приехал домой и загубил свою жизнь. Мальчишка, кстати, выздоровел...

— Виктор Владимирович, Вы даже сами не замечаете, как Вам хочется защитить честь мундира, поднять имидж службы...

— Может, это и так, но, поверьте, за имидж нашей службы мне особенно волноваться нечего...

— Почему?

— Во-первых, потому, что нет условий, чтобы работники наших подразделений погрязли в коррупции, взяточничестве и других негативных явлениях. К нам не приходят с квитанциями

Не умирает идея прибрать к рукам Комитет по борьбе с организованной преступностью.

об оплате каких-то услуг, не выстраиваются очереди для получения каких-то жизненно необходимых документов, к нам редко приходят граждане с заявлением о помощи в беде, так как наши подразделения работают не от совершенного факта преступления, а наоборот. Поэтому порядочные, законопослушные граждане до сих пор не знают, что наш Комитет действует в стране как самостоятельный вид милиции.

Что же касается отдельной категории граждан, так сказать, любящих и желающих рискнуть проскочить по лезвию ножа, при этом не обжечься о его лезвие, то с ними другие отношения. Но даже и здесь в последнее время происходят, я бы сказал, прогрессивные формы "взаимоотношений" оперативника и подозреваемого. В практике работы с организованными группами при раскрытии их деятельности, конечно, если четко придерживаться закона, человеческих отношений, психологических моментов, к тому же вести себя без эмоций, самолюбия и амбиций, то удается услышать из уст побежденных признание профессионализма и мастерства наших сотрудников. Бывает, как на ринге: побежденный жмет руку победителю.

С другой стороны, сколько радости видишь в глазах родителей, родственников, близких и знакомых потерпевших, когда они, как бы став соучастниками раскрытия преступления, видят вживую тяжелейшую работу оперативного состава.

Вот, например, что пишет министру внутренних дел мать, у которой похитили ребенка и требовали солидный выкуп.

"Я обратилась за помощью в Управление по Минску Комитета по борьбе с организованной преступностью и коррупцией. Эти люди разделили всю мою материнскую боль и отчаяние. Я постоянно чувствовала их поддержку. Даже в минуты, когда я теряла всякую надежду, они поддерживали меня.

Розыск моего сына длился 16 страшных суток, включая праздники и выходные. И только благодаря высокому профессионализму этих людей, который сочетается с человеколюбием и способностью сопереживания в беде, мой сын был освобожден из рук вымогателей".

— Редакция согласна с тем, что за десять лет работы на счету Комитета по борьбе с организованной преступностью немало добрых дел, но, согласитесь, их было бы еще больше, если бы...

— Если бы не многие причины, в том числе действия различных анонимов, распространителей грязных слухов. Ведь именно они в девяностые годы мастерски развалили структуры МВД, освободив их от профессионалов. Три или даже четыре мощные волны увольнения в запас претерпело ведомство. И все из-за того, что не было определенного официального возражения против слухов, будто бы вот-вот увеличат сроки службы для наших сотрудников. Естественно, что многие не хотели терять то, что наработали, оставаться в неведении перед будущим. Не многие из них нашли себя в другой жизни. Некоторым пришлось ломать себя, чтобы принять другие, причем порой совершенно противоречивые своим убеждениям и желаниям действия. Представьте себе состояние человека, который отслужил в милиции двадцать лет, имеет при этом высшее образование и которому необходимо идти на работу сторожем.

Что-то подобное происходит и сейчас, когда некими силами активно распространяется идея "прибрать" самостоятельность и вертикальность структурной подчиненности подразделений по борьбе с организованной преступностью и коррупцией к рукам, а точнее, забрать в одни руки, в один кулак. Нетрудно догадаться, к чему это приведет. Запускаются в ход и другие анонимные информушки, которые влияют на принятие решений некоторых сотрудников. Более легкие на подъем срываются с мест, дабы не проиграть, другие обдумывают иные формы разрешения возможных проблем. В итоге — проигрывает служба в целом, проигрывает государство.

— А что, ситуация может развиваться и в таком направлении?

— Может, конечно, но руководство нашего Комитета делает все, чтобы ее упредить. Да и для развития негативных тенденций нет законодательной почвы. Подписывая в 1997 году Указ №474, глава государства четко представлял, что значит для страны создание органа государственного управления с единой централизованной системой подразделений и вертикальной структурной подчиненностью. Именно эта форма, как, между прочим, и в большинстве стран мира, обеспечивает наиболее эффективное принятие мер по противодействию организованным преступным формированиям, в первую очередь коррумпированным, межрегионального и транснационального характера.

Мне не хочется дальше углубляться и обсуждать проблемы, которые не входят в мою компетенцию. Единственное, что могу добавить к сказанному, что служба наших ребят — это упреждающая сила, способная предельно четко и профессионально контролировать и влиять на складывающуюся криминальную обстановку в организованной преступной среде. Поэтому ставить преждевременный негативный диагноз службе и язвить в ее адрес, как это сделано автором-анонимом в заголовке той корреспонденции, по крайней мере, несерьезно.

Кстати, символом Комитета по организованной преступности и коррупции при МВД Беларуси служит изображение Архистратига Михаила, поражающего копьем пятиглавую гидру — символ торжества победы добра над злом. Мужество в борьбе с преступностью проявили семеро сотрудников, которые награждены орденами и медалями. Один из них, старший лейтенант милиции Владимир Борисовец, к сожалению, награжден посмертно.

***

Вот такой диалог получился у нас с офицером Комитета по организованной преступности и коррупции при МВД Беларуси Виктором Потапенко. Публикуя эти строки, редакция не намерена все же "списывать в архив" ту анонимную публикацию, с которой начался разговор, — после суда мы подробно расскажем обо всем своим читателям.

Антон КОРЗУН.

Спорт

Лабаноўскі — Малафееў: нуль-нуль... Пакуль

Норавы цяперашняга часу: беларусы б'юць беларусаў...

Ставячыся з павагай да нашай футбольнай зборнай, на Украіне ўсё ж такі мала хто сумняваўся ў перамозе сваёй каманды.

Моцная інтрыга гэтай гульні была ў тым, што на чале камандсаперніц, якія змагаюцца за выхад на чэмпіянат свету, стаяць два выдатных трэнеры з абсалютна палярнымі поглядамі на футбол. Іх саперніцтва вядзецца яшчэ з савецкіх часоў (гульні кіеўскіх і мінскіх дынамаўцаў пад кіраўніцтвам гэтых настаўнікаў заўжды праходзілі ў бескампраміснай барацьбе). Матч Украіна—Беларусь даваў выдатную магчымасць футбольным мэтрам даказаць сваю "праўду".

У складзе беларускай каманды гуляюць два кіеўскіх дынамаўцы — Валянцін Бялькевіч і Аляксандр Хацкевіч, якія ў гэтай гульні супрацьстаялі Лабаноўскаму і шматлікім аднаклубнікам, што яшчэ больш падлівала масла ў агонь.

Гульня праходзіла на кіеўскім стадыёне "Алімпійскі" у прысутнасці 80.000 гледачоў, сярод якіх былі прэзідэнт ФІФА Йозеф Блатэр, прэзідэнт Украіны Кучма і прэзідэнт Беларускай федэрацыі футболу Рыгор Фёдараў.

Беларускія прыхільнікі, якія паехалі ў Кіеў, адзначаюць, што знаходзіцца там без суправаджэння супрацоўнікаў АМАПу было рызыкоўна. Як толькі цягнік з беларускімі балельшчыкамі апынуўся на кіеўскім вакзале, ён тут жа быў ачэплены людзьмі ў форме. Пад іх пільным даглядам беларусы пераселі ў аўтобусы і даехалі да месца правядзення гульні. Але сутыкненняў пазбегчы не ўдалося... Адбылася бойка фанатаў. У яе выніку каля дзесяці чалавек трапілі ў рэанімацыю, а асабліва буйныя — у міліцыю.

Вынік гульні "маладзёжак" — 1:0 на карысць гаспадароў.

Падчас гульні нацыянальных каманд у сектары, што быў адведзены беларусам, адбыўся "другі раунд" супрацьстаяння. Беларусы білі беларусаў...

Тым, хто ехаў у Кіеў пад бел-чырвона-белымі сцягамі, супрацьстаялі прыхільнікі чырвона-зялёных колераў. Дарэчы, першых было значна больш.

Што тычыцца самой гульні, то за 90 хвілін у беларусаў было два галявых моманты, астатні час атакавалі гаспадары. Мы выстаялі і засталіся на другім месцы пятай адборачнай групы. Візіт у адказ украінцы нанясуць 1 верасня.

Бліжэйшая гульня каманды Эдуарда Малафеева адбудзецца ў сераду ў 20.00 на "Дынама"; яна будзе гуляць супраць нарвежцаў. Кошт квіткоў 2000, 3500, 6000 рублёў, дзіцячага — 600 рублёў.

А ужо сёння на гарадскім стадыёне Барысава згуляюць маладзёжныя каманды гэтых краін. Уваход на стадыён свабодны.

Гульні нашых сапернікаў прынеслі наступныя вынікі: Арменія—Уэльс — 2:2, Нарвегія—Польшча — 2:3.

ТУРНІРНАЕ СТАНОВІШЧА КАМАНД:

	Г	В	Н	П	М	А
ПОЛЬШЧА	4	3	1	0	9-4	10
БЕЛАРУСЬ	4	2	1	1	5-5	7
УКРАІНА	4	2	1	1	5-5	7
УЭЛЬС	4	0	3	1	4-5	3
АРМЕНІЯ	4	0	2	2	5-7	2
НАРВЕГІЯ	4	0	2	2	3-5	2

Юнакі выходзяць на старт

Учора ў Латвіі стартаваў чэмпіянат свету па хакеі сярод юніёраў у дывізіёне 1. На гэтым турніры нашы хлопцы паспрабуюць вярнуць беларускаму хакею месца ў эліце.

Першую групу, акрамя беларусаў, складаюць каманды КНДР, Японіі і Даніі. Другі гульнявы квартэт складаюць аўстрыйцы, італьянцы, латышы і казахі.

Пасля сустрэч у сваіх групах у наступнае кола спаборніцтваў (з улікам асабістай сустрэчы) выйдуць дзве лепшыя каманды.

У фінальнай спрэчцы спартсмены першай групы згуляюць з сапернікамі, якія распачыналі турнір у другой.

Чэмпіянат фінішуе 1 красавіка. Права на "павышэнне" атрымае пераможца фінальнага квартэту.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

Туберкулёзнікаў стала менш

Узровень захворвання на туберкулёз у месцах пазбаўлення волі летась знізіўся на 6,1 працэнта. Зараз у пенітэнцыярнай сістэме Беларусі ўтрымліваюцца 15 працэнтаў хворых на актыўную форму туберкулёзу, узровень захворвання тут перавышае агульны паказчык па краіне больш чым у 27 разоў. Пра гэта паведаміла начальнік медыцынскай службы Міністэрства ўнутраных спраў Беларусі Ларыса Грабоўская на прэс-канферэнцыі.

"Дзяржава і грамадства з эканамічнага і санітарна-гігіенічнага пункту гледжання зацікаўлены ў тым, каб былы зняволены, калі выйдзе на свабоду, быў здаровым чалавекам", — сказала яна. Аднак, нягледзячы на некаторыя поспехі па зніжэнні захворвання, ва ўстановах Камітэта па выкананні пакаранняў існуе шэраг праблем па прафілактыцы і лячэнні туберкулёзу.

Галоўная сярод іх, паводле слоў Ларысы Грабоўскай, — гэта скучанасць зняволеных у камерах, што тлумачыцца перапоўненасцю калоній. "Гэтыя, чыста сацыяльныя аспекты праблемы могуць быць вырашаны падчас рэалізацыі новага заканадаўства, датычнага крымінальна-папраўчай сістэмы", — лічыць спецыяліст.

"Хворых на сухоты таксама перапоўнена (у ёй пастаянна знаходзяцца больш за дзве тысячы зняволеных з актыўнай формай захворвання), цяжка гаварыць аб выкананні ў ёй нейкіх санітарна-гігіенічных норм. Нас таксама радуе значнае зніжэнне ўзроўню захворвання — на 60 працэнтаў — у дзяцей, якія ўтрымліваюцца ў трох папраўча-выхаваўчых калоніях", — сказала Ларыса Грабоўская.

Марат ГАРАВЫ.

Афоризмы

* При изучении экономики оказывается, что лучшее время для покупки было в прошлом году.

* Официант! Принесите дверь! Я хочу выйти!

* В каждой женщине есть что-то от другой женщины!

* А может, это и хорошо, что жизнь человеку дается один раз. Иначе было бы мучительно больно за все бесцельно прожитые жизни.

* Власть — это зло, которое добром не отдают.

* Чтобы найти с женщиной общий язык, нужно проглотить свой

* Любая книга бессмертна для того, кто ее написал.

* Сделать женщину счастливой нетрудно, трудно самому при этом остаться счастливым...

* Мудрость приходит с годами, но иногда годы приходят одни...

* Женщина не должна быть умной, она должна быть умницей!

* Если истину прячут — значит, кто-то ее все-таки ищет, и это обнадеживает...

* Когда мы судим о женщине, мы никогда не учитываем в достаточной мере, как трудно быть женщиной.

* Любая женщина может из ничего сделать три вещи: прическу, салат и трагедию.

* Если после вчерашнего жена с вами не разговаривает, значит, вечеринка удалась.

* Мать портит ребенка жалостью, а отец — безжалостностью.

* Когда ешь яблоко, гораздо приятнее обнаружить целого червяка, чем его половину.

Подготовил Леонид ГАЦАК.

Школьнікі Беларусі, увага!

Міжнароднае грамадскае аб'яднанне "Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына" абвяшчае напярэдадні Трэцяга з'езду беларусаў свету (5—6 ліпеня 2001 года) конкурс на лепшыя сачыненні, вершы, апавяданні па тэмах:

1. Беларусь — мая Бацькаўшчына.
2. Што я ведаю пра беларусаў замежжа.

Узрост удзельнікаў — 10—14 год.

Экспертная камісія будзе разглядаць вашыя допісы, дасланыя да 21 мая 2001 г.

Аўтараў дзесяці лепшых работ чакаюць цікавыя ўзнагароды.

Звесткі па выніках конкурсу будуць апублікаваны ў газетах "Настаўніцкая газета", "Наша слова", "Звязда" і "Народная воля".

Чакаем вашых лістоў.

Наш адрас: 220050, г.Мінск, вул.Рэвалюцыйная, 15, МГА "ЗБС "Бацькаўшчына". Тэлефон для даведак: 289-31-94.

Міжнароднае грамадскае аб'яднанне "Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына"

рада паведаміць, што нарэшце Вы можаце пазнаёміцца са старонкай нашай арганізацыі ў Інтэрнеце па адрасе: www.zbsb.virtualave.net

Старонка прысвечана падрыхтоўцы і правядзенню Трэцяга з'езду беларусаў свету і дае магчымасць напярэдадні агульнанацыянальнага форуму распачаць шырокае абмеркаванне заўваг і прапаноў беларускай дыяспары, жыхароў Беларусі па правядзенні з'езду. Старонка таксама ўтрымлівае інфармацыю пра дзейнасць МГА "ЗБС "Бацькаўшчына", навіны з беларускай дыяспары.

Запрашаем вас да ўдзелу ў электронным форуме, які ўвесь час працуе на сайце. Вы можаце пакінуць свае заўвагі па афармленні сайта ў гасцёўне, напісаць нам свае прапановы па з'ездзе па адрасе: zbsb@lingvo.minsk.by

Управа МГА "ЗБС "Бацькаўшчына".

Вторник, 27 марта

БТ

06.30 Доброе утро, Беларусь!
07.00 Новости.
07.10 Доброе утро, Беларусь!
08.05 **"Неукротимая Хильда".** Сериал(Бразилия).
09.00 Новости.
09.15 "Владомирские". Док.фильм, посвященный актерской династии ("Белвидеоцентр").
09.55 Стадион.
10.25 "Художник, рисующий на песке". Док.фильм о главном режиссере Национального академического театра им.Я.Купалы В.Раевском ("Белвидеоцентр").
11.00 Новости.
11.10 **"Все мои дети".** Сериал.
12.00 "Одиссея команды Кухто". Телеигра.
12.30 Криминальное досье.
13.00 Новости.
13.10 Л.Филатов и А.Фрейндлих в худ.фильме **"Успех"** ("Мосфильм").
14.35 Сфера. Научно-популярная программа.
15.00 Новости (с сурдопереводом).
15.15 "Марсупилами". Мультсериал (Международный Французский Канал).
15.55 Футбол. Отборочный матч чемпионата Европы среди молодежных команд. Беларусь — Норвегия. Трансляция из г.Борисова.
18.00 Новости.
18.20 "Москва—Минск".
18.35 Зона Икс.
18.50 В.Килмар и М.Дуглас в приключенческом фильме **"Призрак и тьма"** (США).
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.30 Событие.
21.45 Спорт-курьер.
22.05 **"Неукротимая Хильда".** Сериал (Бразилия).
22.55 Ток-шоу "Будни". Половое воспитание.
23.40 Новости.
23.55 "СТВ-24 часа".

ОРТ

08.00 Новости.
08.15 **"Воздушные замки".** Сериал.
09.15 "Кто хочет стать миллионером?".
10.15 Пока все дома.
10.50 История одного шедевра.
11.00 Новости.
14.00 Новости.
14.20 Царь горы.
14.45 До шестнадцати и старше.
15.20 Мультсериал "Покемон".
15.45 "Ералаш".
15.55 **"Воздушные замки".** Сериал.
17.00 Новости.
17.25 Сериал "Все путешествия команды Кусто".
17.55 Как это было.
18.40 **"Убойная сила-2: Дачный сезон".**
19.45 Спокойной ночи, малыши!
20.00 Время.
21.00 Комедия **"Жених с того света".**
21.55 Церемония вручения наград Американской киноакадемии "Оскар-2001".
23.50 Новости.
00.05 Сериал **"Полтергейст-3".**

РТР

08.00 Вести.
08.15 Моя семья. "Замуж за деньги".
09.25 "Откройте, милиция!". Док.сериал.
10.00 Вести.
10.30 **"Санта-Барбара".** Сериал.
16.00 Вести.
16.30 Сериал **"Вечный зов".**
18.00 Сериал **"Шальные деньги".**
19.00 Вести.
19.30 Местное время. Вести - Москва.
19.50 Детектив **"Убийство на Ждановской".**
21.25 "Обратная сторона. Дети". Часть 2-я.
22.00 Вести.
22.30 Местное время.
22.40 Подробности.
22.50 "Дежурная часть".
23.00 Мужчина и женщина. Александр Москаленко.
23.50 Фильм **"Луна-парк".**
01.50 Прогноз погоды.

КУЛЬТУРА

07.05 Новости культуры.
07.20 После новостей...
07.40 **"Извините, пожалуйста".** Худ.фильм.
09.10 Л.Минкус. Балет "Баядерка".
09.55 Русь-деревня.
10.30 **"Фортуната и Хасинта".** Сериал.
11.30 Новости культуры.
11.40 **"Трое в лодке".** Худ.фильм.
12.45 "Архангельские новеллы". Мультфильм.
13.00 "Здравствуй, новый век!"
13.30 Новости культуры.
13.45 Мультфильмы.
14.15 "Вместе с Фафалей".
14.30 Романтика романса.
15.00 Новости.
15.10 **"Остров-бабочка".** Сериал.
15.35 Телеэнциклопедия.
16.05 "Дело житейское".
16.30 **"Фортуната и Хасинта".** Сериал.
17.30 Новости культуры.
17.40 "НОУ-ХАУ". Тележурнал.
17.55 "Российский курьер". Новочеркасск.
18.20 "Цитаты из жизни". Модест Кабанов.
19.00 "Вечерняя сказка".
19.10 "Ох, уж эти детки". Мультсериал.
19.30 Новости культуры.
19.50 Русь-деревня.
20.25 После новостей...
20.45 Сценограмма.
21.10 **"Аккатоне".** Худ.фильм.
23.05 Новости культуры.

НТВ

05.00 "Сегодня утром".
07.55 Сериал **"Улицы разбитых фонарей".**
09.00 "Сегодня".
09.20 **"Любовь и тайны Сансет Бич".**
11.00 "Сегодня".
11.30 Сериал **"Крах инженера Гарина".**
13.00 "Сегодня".
13.30 Криминал "Чистосердечное признание".
14.00 "Старый телевизор".
15.00 "Сегодня".
15.30 "Впрок".
16.10 Сериал **"Страсть".**
17.05 "О, счастливчик".
18.00 "Сегодня".
18.30 Герой дня.
18.45 "Криминал".
19.05 Сериал **"Идеальная пара".**
20.15 "Криминальная Россия". "Особенности национальной разборки".
21.00 "Сегодня".
21.50 "Тушите свет".
22.00 Сериал **"Досье детектива Дубровского".**
23.20 "Сегодня в полночь".
23.50 "Час быка".
23.55 "Антропология".
00.45 Сериал **"За гранью возможного".**

TV-6

05.00 День за днем.
05.45 Дорожный патруль.
06.00 День за днем.
08.00 Новости.
08.10 Фильм **"Кавказский пленник".**
10.05 Сериал **"Пси-фактор. Избранное".**
11.00 Катастрофы недели.
12.00 День за днем.
13.30 "Петерс поп-шоу".
14.00 Новости.
14.15 Телемагазин в Минске.
14.30 Сериал **"Тропиканка".**
15.30 Телемагазин в Минске.
15.50 Телемагазин в Минске.
17.00 Сериал **"Женаты... С детьми...".**
17.40 Дорожный патруль.
17.50 Юмористическая программа "БИС".
18.25 "Петерс поп-шоу".
19.00 Новости дня.
19.30 "СВ-шоу". Группа "Самоцветы".
20.35 Сериал **"Пси-фактор. Избранное".**
21.40 Дорожный патруль.
22.00 Новости.
22.20 ДИСК-канал.
23.00 Худ.фиильм **"Китайский шоколад".**
00.50 Дорожный патруль.

СТВ+RenTV

06.00 "Икс-мен". Мультсериал.
06.30 "Шкодливый пес". Мультсериал.
07.00 "Монитор".
07.30 Музыка на СТВ.
07.45 "Случайный свидетель".
08.30 Новости "СТВ-24 часа".
08.45 Боевик **"Процесс уничтожения".**
10.35 "Дискавери" на СТВ.
10.55 "Виртуальный мир".
11.05 Военная драма **"Укроти дьявола".**
13.20 "Киноафиша Минска".
13.30 Новости СТВ.
13.45 Международные спортивные новости на СТВ.
14.00 **"Пляж".** Сериал.
15.00 **"Пароль – "Вечность".** Сериал.
16.00 "Икс-мен". Мультсериал.
16.30 "Шкодливый пес". Мультсериал.
17.00 **"Дарма и Грег".** Сериал.
17.30 Новости СТВ.
17.45 Гороскоп СТВ.
17.50 "Культурная жизнь Минска".
18.00 "Раузан". Теленовелла.
19.00 "Случайный свидетель".
19.30 Новости "СТВ-24 часа".
19.45 "Виртуальный мир".
20.00 **"Мэш".** Сериал.
20.30 Международные спортивные новости на СТВ.
20.45 "Вечарница".
21.00 **"Пароль – "Вечность".** Сериал.
22.05 Фантастический боевик **"Люди-тени".**
00.05 Новости СНГ.
00.20 Военная драма **"Укроти дьявола".**

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04.
E-mail : nv@irex.minsk.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай.
Рэгістрацыйнае пасведчанне №246. Нумар газеты надрукаваны з дыяпазітываў у ПП "Мэджык". Адрас: г. Мінск, вул. Кнорына, 50. Падпісаны ў друк у 15.00. Фармат А-2. Тыраж: 40100 экз. Заказ №269.